

Není zdaleka jediný případ, kdy původní orchestrální skladba Duka Ellingtona po vzniku zpěvního textu změnila svůj název. Je to zrovna případ té, která je dobře známá i u nás díky veršům Zdeňka Borovce a v podání Karla Hály.

Než se pustíme do dalšího výkladu, připomeňme si ji. Pozor, zpívá i *verse*:

<https://secondhandsongs.com/performance/675801>

VIDEO

Všichni tancovat jdou by [Karel Hála](#)

1971 – 1972

Roku 1993 písničku s Borovcovým textem vydala také Jitka Zelenková.

Předně tedy vezme, že v instrumentální podobě se tato melodie nazývala „**Never No Lament**“ a byla takto poprvé nahrána 4. 5. 1940. Pod novým titulem „**Don't Get Around Much Anymore**“, ale ještě bez vokálního partu, byla poprvé hrána během rozhlasového přenosu v Trentonu (New Jersey) 19. 11. 1942 a pak provedena na historickém prvním koncertu v Carnegie Hall 23. 1. 1943. Poněvadž už pár měsíců běžela generální stávka hudebníků v nahrávacích studiích, došlo k první nahrávce se zpěvákem až 21. 7. 1945 a byl to Al Hibbler. Pokud jde o Orchestru Duka Ellingtona, jsou jeho dalšími vokálními sólisty Louis Armstrong (3. 4. 1961), Ray Nance (3. 7. 1962), Milt Grayson (22. 1. 1963) a pak už jen Teresa Brewer na vůbec posledním studiovém albu orchestru (4. 9. 1973). Ella Fitzgerald písničku sice zařadila na svůj pověstný *Duke Ellington Song Book*, ale měla k dispozici jen malou partu s jediným členem Dukova orchestru, saxofonistou Benem Websterem. Jako instrumentálku ji však najdeme v Ellingtonově kompletní diskografii v mnoha desítkách verzí, často jako součást směsi (*medley*) s jí blízkou melodií „Do Nothin' Till You Hear from Me“. Také ona vznikla už roku 1940 jako orchestrálka se sólem pro trumpetistu Cootieho Williamse a původně nazvaná „Concerto for Cootie“, také ona se prosadila jako písnička s textem Boba Russella roku 1943 a prvním vykonavatelem byl Al Hibbler 14. 8. 1943.

Z toho plyne poučení, že pokud nemá nějaká kompozice Duka Ellingtona název dvoudílný – před závorkou a v závorce, může mít dva i více postupných názvů (Subtle Slough → Just Squeeze Me [But Don't Tease Me]) a kdo toto neví, napočítá víc titulů, než kolik jich Ellington ve skutečnosti napsal. I tak se ale odhaduje, že byl autorem či spoluautorem více než tisíce skladeb.

Statistika: *JazzStandards* - **104. pozice**; *SecondHandSongs* - **506 verzí**; Tom Lord - **794 verzí**

Následuje už zkrácená přehlídka desek k názornému poslechu.

Nejstarší nahrávka, ještě pod původním názvem, sólový part má Johnny Hodges-altsax

<https://secondhandsongs.com/performance/10903>

Never No Lament by Duke Ellington and His Famous Orchestra

May 4, 1940

Černošská vokální skupina The Ink Spots byla tehdy velmi populární

<https://secondhandsongs.com/performance/10904>

Don't Get Around Much Anymore by Ink Spots

July 28, 1942

Ella na svém *Song Booku* v komorním duchu, Barney Kessel-kytara, Ben Webster-tenorsax, Stuff Smith-housle

<https://secondhandsongs.com/performance/746550>

Don't Get Around Much Anymore by Ella Fitzgerald with Duke Ellington and His Men

September 4, 1956

Velezkušený zpívající klavírista ve zralé formě (1919 – 1965)

<https://secondhandsongs.com/performance/113787>

Don't Get Around Much Anymore by Nat "King" Cole

July 10, 1957

Don't Get Around Much Anymore

Music by Duke Ellington
Lyric by Bob Russell

Med. Swing
(G13)

A (CMA7) CMA7 DMI7 EbMI7 EMI7 A7

Missed the Sat-ur-day dance,

Heard they crowd-ed the floor,

A7 (D7) DMI7 G13sus G13 C6

Could-n't bear it with-out you,

Don't get a-round much an-y more.

(CMA7) CMA7 DMI7 EbMI7 EMI7 A7

Thought I'd vis-it the club,

Got as far as the door,

(D7) A7 DMI7 G13sus G13 C6 C7

They'd have asked me a-bout you,

Don't get a-round much an-y more.

B F6 (Bb9) F#o7 C6/G C7

Dar-ling, I guess

my mind's more at ease,

But

F6 F#MI7(b5) B7(b9) EMI7 EbO7 DMI7 G7

nev-er-the-less,

Why stir up mem-o-ries? Been in-vit-ed on dates,

(CMA7) CMA7 DMI7 EbMI7 EMI7 A7

Might have gone but what for?

Aw-fully dif-frent with-out

(D7) DMI7 G13sus G13 C6 (DMI7 G7)

you,

Don't get a-round much an-y more.

A7 B7C7C#7

Skoro zapomenutý, 13. října 2024 stoletý!!! průkopník vibrafonu (uslyšíme i hlubší marimbu).

<https://secondhandsongs.com/performance/942503>

Don't Get Around Much Any More by Terry Gibbs

December 4, 1957

Svézný zpívající klavírista a skladatel židovského původu svým typickým civilním způsobem

<https://secondhandsongs.com/performance/181289>

Don't Get Around Much Anymore by Mose Allison

January 24, 1958

Na hebkém smyčcovém podkladu nelze jinak než vysloveně lyricky

<https://secondhandsongs.com/performance/175479>

Don't Get Around Much Anymore by Bobby Darin

January 27, 1960

S pověstnou lehkostí zpíval Mel Tormé, řečený *Velvet Fog – Sametová mlha*

<https://secondhandsongs.com/performance/495052>

Don't Get Around Much Anymore by Mel Tormé

December 12, 1960

Tyhle dva nelze přeskočit, obejít ani vynechat

<https://secondhandsongs.com/performance/401109>

Don't Get Around Much Anymore by Louis Armstrong & Duke Ellington

April 3, 1961

Andy, Geraldine a Salome Beyovi v nashvillském stylu za účasti kytaristy Cheta Atkinse

<https://secondhandsongs.com/performance/197236>

Don't Get Around Much Anymore by Andy and The Bey Sisters

Nashville, 1961

Billy Byers, trombonista, aranžér a dirigent, dostal na své ellingtonovské album i jemnou parodii a orchestrální barvy (saxofony, trubky, trombon, rytmika) rozšířil o 4 lesní rohy a tubu – malebné

<https://secondhandsongs.com/performance/923563>

Don't Get Around Much Anymore by Billy Byers

January 5, 1962

Nestor zpěváků v mladších letech (*1926)

<https://secondhandsongs.com/performance/44050>

Don't Get Around Much Anymore by Tony Bennett

January 27, 1967

Kdo si oblíbil kytarové mistrovství Joea Passe, může určitě i tuto podobu

<https://secondhandsongs.com/performance/44050>

<https://secondhandsongs.com/performance/72617>

Don't Get Around Much Anymore by Joe Pass

June 21, 1974

Nezapomínejme na milovníka předválečných a jiných archivních melodii

<https://secondhandsongs.com/performance/28248>

Don't Get Around Much Anymore by Paul McCartney

July 21, 1987

Německý pianista má navzdory věku (1928 – 2013) stále chuť hrát živě, rytmicky

<https://secondhandsongs.com/performance/788500>

Don't Get Around Much Anymore by Paul Kuhn Trio

Live at Klangstudio Leyh, July 6 & 7, 2000

Kanadský epigon Franka Sinatry (s průběžnými titulky)

<https://secondhandsongs.com/performance/650380>

Don't Get Around Much Anymore by Michael Bublé

2001

Tyhle dva pantáty jsem taky nedokázal nezařadit
<https://secondhandsongs.com/performance/165949>

VIDEO

Don't Get Around Much Anymore by Tony Bennett with Michael Bublé
CD *Duets II* released September 20, 2011

Afro-Američan hraje v newyorském klubu podstatně pohodlněji, líněji
<https://secondhandsongs.com/performance/760317>

Don't Get Around Much Anymore by Harold Mabern
Live at Smoke Jazz Club, New York City, March 22 and 23, 2013

Když se mi podařilo alespoň trochu omezit počet nahrávek a zjistil jsem, že to jde, příště budu brzdit ještě víc. A to proto, že ellingtonovské minimum počítá ještě s pár songy, o kterých bychom měli vědět. S tím prvním budeme rychle hotovi. Po předchozích písňových formách A – A – B – A tu je konečně ta trest' hudby Afro-Američanů, jejich tradiční *blues*. Toto je opravdu založeno jen na třech základních akordech, tonika-subdominanta-tonika, melodie je prajednoduchá, jen z tónů „g“ a „c“ a proto se jmenuje **C Jam Blues**. Poněvadž Ellington možná sám nevěřil, že tak banální nápad uspěje, nechal skladbu nahrát nejprve v malé partě ze svých mužů, které velel klarinetista Barney Bigard, sám seděl u klavíru, ale nevyčínal. To bylo 29. 9. 1941. Deska Bluebird se prodávala, přistoupil tedy k úpravě pro celý orchestr a tu pod svým jménem natočil 21. 1. 1942 pro Victor. Zde je starší z obou, ještě s neúplným názvem.

Statistika: *JazzStandards* - 148. pozice; *SecondHandSongs* - 289 verzí; Tom Lord - 617 verzí
<https://secondhandsongs.com/performance/58723>

"C" Blues by Barney Bigard and Orchestra
September 29, 1941

Druhá je postižena občasnou vadou na kráse – hraje o půltón výš než prvá, tedy je to Cis Jam Blues. Navíc jde o podvod ohledně synchronizace obrazu a zvuku, o tento detail se nikdo nestaral.
<https://secondhandsongs.com/performance/302163>

The "C" Jam Blues by Duke Ellington and His Famous Orchestra
January 21, 1942

"C" JAM BLUES DUKE ELLINGTON

Jeden z nejvzdělanějších jazzmanů neopovrhl tou dvoutónovou-tříakordovou předlohou
<https://secondhandsongs.com/performance/62864>

C Jam Blues by The Dave Brubeck Quartet
Live at Newport Jazz Festival, Rhode Island, July 3, 1958

Pod názvem **Duke's Place** a se zpěvním textem to pojali oni dva, Největší z Velkých
<https://secondhandsongs.com/performance/401116>

Duke's Place by Louis Armstrong & Duke Ellington
April 3, 1961

Takto se skladbou naložil kanadský fenomén Oscar Peterson se svým triem (Ray Brown, Ed Thigpen)
<https://secondhandsongs.com/performance/599975>

The "C" Jam Blues by Oscar Peterson

December 16, 1962

Úhledné, efektní roucho zhotovil „melodii“ zkušený filmový autor Henry Mancini, sběratel Grammy
<https://secondhandsongs.com/performance/199813>

Duke's Place by Henry Mancini and His Orchestra

1963

Podstatně inteligentnější úpravu nahrál orchestr Mela Lewise, s tématem 2 tónů v jeho bicích nástrojích. Autorem aranžmá je Bill Finegan

<https://secondhandsongs.com/performance/1072967>

C Jam Blues by The Mel Lewis Jazz Orchestra

March 20 – 22, 1985

Jiný elitní jazzový big band z New York City pod vedením trumpetisty Wyntona Marsalise

<https://secondhandsongs.com/performance/877427>

C Jam Blues by Lincoln Center Jazz Orchestra with Wynton Marsalis

August 25 – 27, 1998

Pravou vlastníci textu *Duke's Place* byla ovšem božská Ella, zvláště, když ji doprovázel Duke.

<https://www.facebook.com/harlemmontmartre.musee/videos/2503197156369125>

VIDEO

Harlem In Montmartre * Ella Fitzgerald, Duke Ellington - Duke's Place (1966)

1966

O ubohosti některých lidí svědčí tato očividná (ušislyšná) krádež. Roku 1958 vydala v socialistickém Maďarsku firma Qualiton malou desku, na níž byla hlavní skladbou písnička **Halló, Boogie**. Jako autor hudby i textu (ten je obzvláště složitý!) ji podepsal jistý Andor Kovács a vzpomínám si, že za mých studentských let, kolem roku 1960, zněla i z brněnských prodejen gramofonových desek.

Poslechněte si toto a sami posuďte:

https://www.youtube.com/watch?v=U_wBKL5ifQY

Toto je pachatel té umělecké loupeže:

Andor Kovács - Hungarian jazz guitarist, born June 4, 1929 in Budapest, Hungary, died in 1989.

A ještě seznámení s jednou z prvních skladeb Duka Ellingtona a naopak s „pozdním dítětem“ jeho skladatelské práce, z let 1930 a 1953, o kterých musíme vědět.

Zase jeden případ dvou názvů pro tutéž hudbu: jako „**Dreamy Blues**“ skladbu znají jen majitelé nejstaršího vydání ze 14. 10. 1930 na značce Okeh. O pouhé tři dny později už Irving Mills nakomandoval orchestr do studia Brunswick, kde natočili totéž jako **Mood Indigo** a pod tímto

názvem patří skladba naopak k nejhranějším. Po několika písňových formách A-A-B-A a jednom jednoduchém blues máme konečně tu druhou častou formu, 2 x 16 taktů. Ono je to ještě jinak, vlastní kompozice má jen 16 taktů volného tempa, po tématu přišlo hrát první sólo, to začalo tak pěkným motivem, že se ujal jako tradice a byl doplněn do druhých 16 taktů. Takže forma je A – B – A – B.

Statistika: *JazzStandards* - 161. pozice; *SecondHandSongs* - 785 verzí; Tom Lord - 1134 verzí

Sehnat se dala až v pořadí třetí nahrávka, tentokrát pro Victor z 10. 12. 1930.

<https://www.youtube.com/watch?v=bogIo6zhmhQ>

Mood Indigo - Duke Ellington (Victor version)

December 10, 1930

MOOD INDIGO

DUKE ELLINGTON & BARNEY BIGARD

The musical score for "Mood Indigo" is presented in two systems, each containing four staves of music. The key signature is B-flat major (two flats) and the time signature is 4/4. The score is divided into four sections labeled A, B, C, and D. Section A (staves 1-4) and Section C (staves 9-12) are identical. Section B (staves 5-8) and Section D (staves 13-16) are also identical. Chord symbols are placed above the notes: A-flat, B-flat7, B-flat7-flat, E-flat7, A-flat, E-flat7, A-flat7, E-flat7-flat, A-flat7, D-flat, G-flat7, E-flat7, A-flat, B-flat7, B-flat7-flat, E-flat7, A-flat, F7, B-flat7, E-flat7, A-flat7, E-flat7-flat, A-flat7, D-flat, D-flat7, D-flat7, E-flat7, A-flat, B-flat7, B-flat7-flat, E-flat7, A-flat, F7, B-flat7, E-flat7.

O vzniku skladby se můžeme dočíst, že s náčrtem za Ellingtonem přišel jeho tehdejší nový klarinetista, Barney Bigard, s tím, že je to jeho nápad. Až později připustil, že základ melodie získal od svého neworleanského učitele, Lorenza Tia Jr., který jej pobízel, aby skladbu nahrál. Přitom ale Tio byl členem chicagské kapely, kterou vedl houslista Armand Piron a používal kousek zvaný *Dreamy Blues* jako znělku. Nelze už zjistit, jaký díl kompozice vznikl přičiněním koho, včetně samotného Ellingtona. Ten často dopracovával nápady svých zaměstnanců a ne vždy jim přiznal autorský podíl v podobě uvedení jména na etiketě desky. Někdy je vysloveně odbyl jednorázovým pakatelem.

Poslechněme si ještě pár jiných verzí *Mood Indigo*, které zůstávalo 10 let nezpívané. Významný orchestr 30. let vedl Jimmie Lunceford. Aranžmá je nápadité

<https://secondhandsongs.com/performance/194100>

Mood Indigo by Jimmie Lunceford and His Orchestra

September 4, 1934

I modernistu Monka melodie inspirovala k vynalézavému aranžmá, které nekopíruje originál

<https://secondhandsongs.com/performance/72594>

Mood Indigo by Thelonious Monk

July 27, 1955

Melodie vychází pěkně i v trojhlasu vysloveně tradiční kapely, jakou jsou Britové

<https://secondhandsongs.com/performance/148136>

Mood Indigo by Chris Barber's Jazz Band

December 16, 1956

Celoživotním obdivovatelem Ellingtona a krátký čas i jeho zaměstnancem byl Charles Mingus

<https://secondhandsongs.com/performance/301985>

Mood Indigo by Charles Mingus and His Jazz Group

November 13, 1959

Jde to i v pouhém dvojhlasu trubky a pístového trombonu hudebníků známých smyslem pro humor

<https://secondhandsongs.com/performance/764059>

Mood Indigo by Clark Terry / Bob Brookmeyer Quintet

1966

Krásná práce trombonisty s dusítkem a vtipně připsané smyčcové kvarteto

<https://secondhandsongs.com/performance/573391>

Mood Indigo by Steve Turre

February 5 – 6, 1988

Clark Terry, kdysi Ellingtonův hudebník, ve zvukové lázni Metropole Orkestru z Holandska

<https://secondhandsongs.com/performance/425055>

Mood Indigo by Clark Terry - Metropole Orchestra

December 16, 1994

<https://secondhandsongs.com/performance/877430>

Mood Indigo by Lincoln Center Jazz Orchestra with Wynton Marsalis

August 25 – 27, 1998

Mládí vpřed, ale tolik?

<https://secondhandsongs.com/performance/740446>

Mood Indigo by Sant Andreu Jazz Band

Released December 22, 2014

A takto hotoví mistři

<https://secondhandsongs.com/performance/851567>

Mood Indigo by Anat Cohen, Fred Hersch

June 11, 2016

Nevykládejte si slova Blue Grass v dnešním smyslu, Lee Morse byla stejně tradiční jako ostatní

<https://secondhandsongs.com/performance/586855>

Mood Indigo by Lee Morse and Her Blue Grass Boys

1931

V trojicích nezpívaly jen sestry Andrewsovy a Boswellovy, ale i pánové Three Keys

<https://secondhandsongs.com/performance/223817>

Mood Indigo by The Three Keys

August 18, 1932

Nezapomenutelným basbarytonem vládl Paul Robeson, pokrokový Afro-Američan, též na indexu

<https://secondhandsongs.com/performance/176594>

Mood Indigo by Paul Robeson

London, October 18, 1937

Lahodný čtyřhlas *close harmony* má dodnes, po více než 70 letech, tyto reprezentanty

<https://secondhandsongs.com/performance/420464>

Mood Indigo by The Four Freshmen

February 16, 1954

Zpěvák všech zpěváků, Frankie Boy, ze svého legendárního alba *In the Wee Small Hours*

<https://secondhandsongs.com/performance/110124>

Mood Indigo by Frank Sinatra

February 16, 1955

Po Dukově klavírní introdukci a s jeho orchestrem za zády se to zpívá!

<https://secondhandsongs.com/performance/33124>

Mood Indigo by Rosemary Clooney & Duke Ellington and his Orchestra

January 23, 1956

To teta Eliška se musela obejít jen s malou partou a zařazením na *Duke Ellington Song Book*

<https://secondhandsongs.com/performance/64599>

Mood Indigo by Ella Fitzgerald with Duke Ellington and His Men

October 17, 1957

Černý protipól Four Freshmen rovněž v krásné harmonii

<https://secondhandsongs.com/performance/340837>

Mood Indigo by The Mills Brothers

1958

Povinná zastávka s mistry oboru

<https://secondhandsongs.com/performance/325175>

Mood Indigo by Louis Armstrong & Duke Ellington

April 3, 1961

Velký Satchmo rok před definitivním odchodem k big bandu archanděla Gabriela

<https://secondhandsongs.com/performance/388326>

Mood Indigo by Louis Armstrong

May 26, 1970

S touto lahůdkou šetřeme, jsou to nejkrásnější hlasy na Zemi

<https://secondhandsongs.com/performance/502478>

Mood Indigo by The Singers Unlimited

September – October 1975

Barcelonský kapelník tentokrát jako sbormistr, doprovázející své zpěvačky na kontrabas; Joana Casanova je zpívající saxofonistka v jeho Sant Andreu Jazz Bandu

<https://secondhandsongs.com/performance/742061>

Mood Indigo by Joan Chamorro & Joana Casanova

2016

Určitě ne konečné rozloučení s tvorbou Velkého Vévody obstará hojně rozšířená a hravaná i zpívaná písnička z doby, kdy už málokdo očekával od 54-letého autora, písničáka především rozměrné suity, ještě nějaký hit. Stalo se tak hned na prvním nahrávání pro nového partnera, gramofonový gigant Capitol Records z Kalifornie. Firmu založil nešťastně, protože těsně před stávkou v létě 1942, zpěvák a především velmi plodný textař Johnny Mercer (kolem 1.500 textů pro desítky skladatelů) a jeho hlavními hvězdami byli Nat King Cole, Frank Sinatra nebo Stan Kenton.

Tříletou smlouvu začal Ellington plnit novinkou **Satin Doll** dne 6. 4. 1953, jako první ji s Ellingtonem nazpívala Alice Babs v Paříži 28. 2. 1963 (ovšem bez Duka ji nahrála Ella už roku 1957 na svůj *Duke Ellington Song Book* a s jeho orchestrem ji máme ze stockholmského koncertu 1966) a pak ještě Teresa Brewer 4. 9. 1973. O to víc se písnička zalíbila stovkám jiných zpěváků a samozřejmě ji často slyšíme i od instrumentalistů, jako vítanou předlohu k improvizacím.

Forma je ta nejčastější, A – A – B – A, základní tónina C-dur, *bridge* vybočí na prvé 4 takty do F-dur, pak se šikovnou modulací a-moll – D7 – d-moll – G7 vrací do výchozí tóniny. Melodie se nebojí sekvencí pod heslem „v jednoduchosti je síla“ – sestává ze střídání dvou tónů, které dvakrát stoupají a pak klesají: a-g-a-g-a | a-g-a | h-a-h-a-h | h-a-h | d-c-d | b-as-b | g. Také *bridge* téměř doslova (malá změna rytmu) opakuje první čtyřtakti o tón výš: c-b-a-g-a-b | c-b-a-g-a-b | c / d-c-h-a-h-c | d-c-h-a-h-c | d. Není to až opovázlivost, napsat po desítkách komplikovaných mnohavětých suit něco tak prajednoduchého? Ale abychom jen nechválili a neobdivovali, posuďme tuto první zvukovou podobu kriticky: nevěče se už příliš, zvláště ve srovnání s pozdějšími křecemi skladatele? Odhadnout ideální tempo hned napoprvé nedokázali ani jiní mistři, třeba Miles Davis. Také záleží na momentální konstelaci – krevním tlaku, alkoholu v krvi, rozčilení po předchozí výměně názorů atd.

Statistika: *JazzStandards* - 45. pozice; *SecondHandSongs* - 624 verzí; Tom Lord - 1054 verzí

<https://secondhandsongs.com/performance/40921>

Satin Doll by Duke Ellington and His Famous Orchestra

April 6, 1953

A proto si dáme optimální tempo ve videu o devět let později:

<https://www.youtube.com/watch?v=wTFPV1pk654>

Duke Ellington - Satin Doll (1962) [official video]

https://www.youtube.com/watch?v=W8bIU_2ehXs

Satin Doll in Rotterdam 1969 with Wild Bill Davis-Hammond organ

Rotterdam, Netherlands, November 7, 1969

ABSOLUTNÍ REKORD VE SKOKU DO VÝŠKY – TRUMPETISTA CAT ANDERSON NA A4!!

<https://www.youtube.com/watch?v=Z1L8tLMxm1I>

Duke Ellington - Satin Doll 70th Birthday Concert (od 3:45)

Bristol, England, November 25, 1969

Zařazení si rozhodně zaslouží jediná jazzová harfenistka, tmavá Dorothy Ashby; Herman Wright-bass

<https://secondhandsongs.com/performance/129118>

Satin Doll by Dorothy Ashby

August 8, 1961

To jsou paradoxy: Ella zpívala *Satin Doll* s Dukem, ale má ho i na desce jeho rivala Basieho. Ten tah!

<https://secondhandsongs.com/performance/483721>

Satin Doll by Ella Fitzgerald & Count Basie

July 15 – 16, 1963

I švédština má své kouzlo v podání tohoto sexteta

<https://secondhandsongs.com/performance/1007760>

Det är vårt öde att dooa by Gals and Pals

1964

SATIN DOLL

DUKE ELLINGTON & BILLY STRAYHORN

Musical score for "Satin Doll" by Duke Ellington & Billy Strayhorn. The score is written in treble clef with a key signature of one flat (Bb). It consists of seven staves of music. The first staff is marked with a boxed 'A' and contains the first four measures of the main melody. The second staff continues the melody and includes a first ending bracketed with a '1'. The third staff starts with a second ending bracketed with a '2' and includes a boxed 'B'. The fourth staff continues the melody. The fifth staff is marked with a boxed 'C' and contains the final four measures of the main melody. The sixth and seventh staves provide a bass line for the piece, starting with a C major triad (CΔ) and ending with a D-7 and G7 chord.

Absolutní šampion Hammondových varhan Smith, Kenny Burrell-kytara, Grady Tate-bicí = ideál
<https://secondhandsongs.com/performance/261453>

Satin Doll by The Incredible Jimmy Smith featuring Kenny Burrell and Grady Tate
June 14 – 15, 1965

Nápady se cení, jen té dánštině není moc rozumět. Na singlu *Dab Dua*, na albu *Det er vor skæbne*.
Hlavní vokalistka Daimi je ve skutečnosti Augusta Larsen (*1944)
<https://secondhandsongs.com/performance/122868>

Dab-Dua! by Jørn Grauengaards Orkester med Daimi
Copenhagen, Denmark, May 31 & June 1, 1966

Chce to uvolnit se maximálně a nedat se vyprovokovat k technické exhibici; basa-Chuck Domanico
<https://secondhandsongs.com/performance/803220>

Satin Doll by Carmen McRae
Live at Donte's Club, Los Angeles, November 6, 1971

Teprve poté, co se zbavil prokletí heroinu, předváděl Joe, kam až je možno posouvat hranice techniky
<https://secondhandsongs.com/performance/72611>

Satin Doll by Joe Pass

June 21, 1974

Když ke klavíru usedne génius bez technických limitů a s bezbřehou představivostí skladatele (*1927)
<https://secondhandsongs.com/performance/132126>

Satin Doll by Martial Solal

Villingen, Germany, April 7, 1975

Nejlepší prostředek na uklidněnou, huhlající basistu náladu nepokazí, nikdo si nehoní triko
<https://secondhandsongs.com/performance/583953>

Satin Doll by Jay Leonhart / Joe Beck / Gary Burton / Terry Clarke

November 8, 1994

Černý pianista Chestnut má rytmus v těle, podpoří jej i český basista Jiří Mráz s pěkným sólem
<https://secondhandsongs.com/performance/1122460>

Satin Doll by Cyrus Chestnut, George Mraz, Billy Drummond

November 25, 1998

Jako bonus uvádím výpis z cestovního deníku Orchestru Duka Ellingtona, když na podzim 1969 vyjel na delší turné na starý kontinent, aby oslavil své dubnové sedmdesátiny i s tisíci svých evropských příznivců. Je dokladem obrovské vytíženosti souboru, vedeného již docela starým mužem, který se v žádném případě nešetřil. V listopadu 1969 to znamenalo **34 koncertů ve 30 dnech!!!**

1969 11 01 Saturday	. Paris, France	Salle Pleyel	Rehearsal
1969 11 01 Saturday	. Paris, France	Salle Pleyel	Two concerts
1969 11 02 Sunday	. Copenhagen, Denmark	Tivolis Koncertsal	Concert, taped by Danish Radio for later telecast
1969 11 03 Monday	. Bergen, Norway	.	Televised concert
1969 11 04 Tuesday	. Stockholm, Sweden	Kongresshallen	Two concerts
1969 11 05 Wednesday	. Stockholm, Sweden	Gustaf Vasa Kyrka	Recorded rehearsal for Second Sacred Concert
1969 11 06 Thursday	. Stockholm, Sweden	Gustaf Vasa Kyrka	Second Sacred Concert, televised
1969 11 07 Friday	. Rotterdam, The Netherlands	De Doelen	Two recorded concerts
1969 11 08 Saturday	. Berlin, Germany	Philharmonie	Two concerts.
1969 11 08 Saturday	. Berlin, Germany	.	Stratemann:
1969 11 09 Sunday	. Malmö, Sweden	Stadsteatern	Two concerts, booked by La Musette AB
1969 11 10 Monday	. Köln (Cologne), West Germany	Opernhaus	Two concerts, both recorded.
1969 11 11 Tuesday	. Frankfurt, West Germany	.	Concert

1969 11 12 Wednesday	. Pescara, Italy	Teatro Massimo	Concert, 9:15 p.m.
1969 11 13 Thursday	. Bologna, Italy	Palazzo Dello Sport	Two concerts
1969 11 14 Friday	. Venezia (Venice), Italy	Teatro La Fenice	Concert, 4:30 p.m.
1969 11 14 Friday	. Mestre, Italy	Teatro Corso	Concert 9 p.m.
1969 11 15 Saturday	. Lausanne, Switzerland	Théâtre de Beaulieu Theater	Concert, 3 p.m. This was the first concert of the day, the second being that evening in Geneva.
1969 11 15 Saturday	. Geneva, Switzerland	Victoria Halle	Concert, 9 p.m.
1969 11 16 Sunday	. Paris, France	Église Saint Sulpice	Recorded rehearsal of Second Sacred Concert
1969 11 16 Sunday	. Paris, France	Église Saint Sulpice	Televised SECOND SACRED CONCERT
1969 11 17 Monday	. Paris to Lyon, France	Airport, Lyon	A 30 second INA video clip shows a port-side view of a taxiing Air Inter Vickers Viscount 4-engine turboprop
1969 11 17 Monday	Villeurbanne, France . The commune Villeurbanne is in the Metropolis of Lyon and located northeast of the city.		~~Théâtre de la Cité~~ Maison des Sports de Villeurbanne
1969 11 18 Tuesday	. Nancy, France	Salle Victor Poirel	Concert
1969 11 19 Wednesday	. Bordeaux, France	Alhambra	Concert
1969 11 20 Thursday	. Paris, France	Cabaret L'Alcazar	Belated dinner party to celebrate Ellington's 70th birthday.
1969 11 21 Friday	. Grenoble, France	.	.
1969 11 22 Saturday	Palma De Majorca, Spain (Majorca is a Mediterranean island south of Barcelona and east of Valencia.)	Auditorium	Concert
1969 11 23 Sunday	. Barcelona, Spain	Basilica de Santa Maria Del Mar	Vail reports a rehearsal for the sacred concert to be performed Monday.
1969 11 23 Sunday	. Barcelona, Spain	Palau Musica	Two concerts, 6:15 and 10:45 p.m.,
1969 11 24 Monday	. Barcelona, Spain	Basilica de Santa Maria Del	Second Sacred Concert) 10:45 p.m.

Mar

1969 11 25
Tuesday . London, England . Arrival etc.

1969 11 25 Tuesday	. Bristol, England	Colston Hall	Two concerts, 6:45 and 9:00 p.m.
1969 11 26 Wednesday	. Manchester, England	Free Trade Hall	Two concerts. One or both were recorded

1969 11 27
Thursday . Newcastle, England City Hall Concert

1969 11 28
Friday . Wakefield, England Wakefield Theatre Club Concert

1969 11 29
Saturday . London, England Hammersmith Odeon theatre 45 Queen Caroline St. Two concerts

1969 11 30
Sunday Bournemouth, England Winter Gardens Two concerts

Červeně v rámečku dva britské koncerty, z nichž vzniklo památné dvojalbum. Z něho uslyšíme i tu nejvypjatější podobu písničky „Satin Doll“ se stratosférickou trubkou Williama „Cata“ Andersona – rovněž červeně a v rámečku v přehledu interpretací výše.

Co ještě z odkazu Duke Ellingtona by pro nás mohlo být zajímavé? Zajímavé například je zjištění, že ačkoliv od roku 1943 napsal desítky suit na nejrůznější náměty a každá mívala tak od 4 do 12 částí, takže těch jednotlivostí je několik stovek, ujaly se pouze dvě jako samostatné skladby, které můžeme slyšet i od mnoha jiných hudebníků. Je to „církevní“ součást první suity, „Black, Brown and Beige“, nazvaná „Come Sunday“, premiérované v lednu 1943 v newyorské Carnegie Hall, a pak až část „Isfahan“ ze suity „Dálného Východu“, ačkoliv jde o reflexi velkého turné po Východu spíš blízkém. Zájezd se uskutečnil na podzim roku 1963.

Část „**Come Sunday**“ byla původně hrána ve volném tempu, ale později si někteří jazzmani dodali odvahy a nepietně ji zrychlili až ke dvojnásobku původního tempa, jak uslyšíme. Melodie je až na jedinou výjimku (zvýšení v 16. taktu) přísně diatonická, v B-dur. Zato se zde Ellington vzácně odchýlil od pravidelné formy a pokud si písmeno na začátku 5. řádku představíme ne jako $\square$ ale $\square$, vidíme, že osmitaktí jsou pouze tři a forma A – B – A. Dál už ale nemudrujme a ponořme se do poslechu té nebesky krásné melodie, kterou tak procítěně nazpívala Mahalia Jackson.

Nejlepší možné východisko s královnou spirituálů a gospelů

<https://www.youtube.com/watch?v=cInnyr5h1hE>

Duke Ellington: Come Sunday - Mahalia Jackson

February 11, 1958

O něco svěštější se nám může zdát manželka bubeníka Maxe Roache

<https://secondhandsongs.com/performance/84647>

Come Sunday by Abbey Lincoln

March 25, 1959

Z jazzového břehu nemůže chybět Carmen

<https://secondhandsongs.com/performance/422470>

Come Sunday by Carmen McRae

May 20, 1964

Med.-Slow Gospel Ballad

Come Sunday

Duke Ellington

A F7 Eb9(#11) F7 (D7(#5)) Gb7 G9

Lord, Dear Lord a - bove: God Al - might - y, God of love,

CMI9 F9 Bb Eb6/Bb Bb07 Bb6

Please look down and see my peo - ple through.

B D7 Eb7 D7 GM1 C9

I be - lieve that God put sun and moon up in the sky;

F7 CMI7 F7 (D7(#9)) Ab13 G7(#5) C9 F7(#5)

I don't mind the gray skies, 'cause they're just clouds pass - ing by.

C F7 Eb9(#11) F7 (D7(#5)) Gb7 G9

Lord, Dear Lord a - bove: God Al - might - y, God of love,

CMI9 F9 Bb Eb6/Bb Bb07 Bb6

Please look down and see my peo - ple through.

Ve snové náladě začíná tato znamenitá zpěvačka již o něco mladší generace

<https://secondhandsongs.com/performance/878010>

Come Sunday by Dee Dee Bridgewater - Hollywood Bowl Orchestra - John Mauceri
1996

Zajímavé, jak se jí za deset let prohloubil hlasový rejstřík

<https://secondhandsongs.com/performance/60197>

Come Sunday by Cassandra Wilson, Mark O'Connor and the Lincoln Center Jazz Orchestra
live at Federick P. Rose Hall, Lincoln Center, Manhattan, New York City, September 17, 2005

Když bubenice hostí zpěvačku, dceru slavného otce, Nata Kinga Colea

<https://secondhandsongs.com/performance/474580>

Come Sunday by Terri Lyne Carrington featuring Natalie Cole

Rodney Whitaker od kontrabasu řídí kapelu, zpívá Rockelle Whitaker, nejspíš příbuzná

<https://secondhandsongs.com/performance/891082>

Come Sunday by Rodney Whitaker

November 19, 24 & 25, 2017

Nebyla-li balada „Come Sunday“ zpívána, první v Ellingtonově orchestru připadal v úvahu ještěitný altsaxofonista Johnny Hodges – běda, kdyby jeho sólo hrál jiný

<https://secondhandsongs.com/performance/310170>

Come Sunday by Johnny Hodges

December 11, 1952

Přednostní právo uplatňují legendární Ellingtonovi hráči, zde tenorák Ben Webster

<https://secondhandsongs.com/performance/462756>

Come Sunday by Ben Webster

December 14, 1972

Až tajemně zní hluboká flétna Yusefa Lateefa v harmonii s dalšími nástroji

<https://secondhandsongs.com/performance/699950>

Come Sunday by Yusef Lateef

Released January 1973

Opět jedno snové provedení od předního tvůrce cool jazzu

<https://secondhandsongs.com/performance/932914>

Come Sunday by Lee Konitz - The Netherlands Metropole Orkest

1997

A což takhle něco s českou účastí? Slavný Čechoameričan Jiří Mráz s kolegy, na basu smyčcem

<https://secondhandsongs.com/performance/1122472>

Come Sunday by Cyrus Chestnut, Renee Rosnes, George Mraz, Billy Drummond

November 25, 1998

Poněkud modernější uchopení tématu světoběžníkem Tonym Scottem na přidušený klarinet

<https://secondhandsongs.com/performance/228648>

Come Sunday by Tony Scott

Milan, Italy, February 2006

Přehlídku uzavírá již klasická hráčka tmavé pleti na Hammondovy varhany, ročník 1938

<https://secondhandsongs.com/performance/1134754>

Come Sunday by Rhoda Scott

Released January 2020

Isfahan je třetím největším městem v Íránu (1.600000 obyvatel) a hlavním městem stejnojmenné provincie. Orchestr Duka Ellingtona zde koncertoval začátkem listopadu 1963 pro 1400 diváků a vzpomínky na toto turné daly vzniknout (ve spolupráci s Dukovým asistentem, Billym Strayhornem), cyklické skladbě „Far East Suite“. Téma „Isfahan“ je rozděleno na dvakrát 16 taktů, tóninou je Des dur a akordický průběh nese znaky Strayhornova rukopisu.

Isfahan je vzácnou výjimkou z desítek suit, které Duke Ellington napsal od roku 1943 až do počátku 70. let – není jen součástí celku, ale funguje mezi jazzmany i jako samostatná skladba. V tisícovce *JazzStandards* figuruje sice až na **718. pozici**, ale dobře víme, že je to jen hra čísel, nikoli měřítko kvality. Ve statistice *SecondHandSongs* má **214 zápisů** a u kanadského jazzového diskografa Toma Lorda je veden **195krát**. Je o něj zájem, ta zvláštně vedená melodie má v sobě orientální vůni a rozhodně stojí za prozkoumání, prohrání, za pokus o vlastní názor.

Isfahan

Duke Ellington
& Billy Strayhorn

Med. Ballad

Musical score for "Isfahan" by Duke Ellington and Billy Strayhorn. The score is written in B-flat major and 4/4 time. It features a melody with triplets and various chord voicings. The score is divided into two main sections, A and B, with a key signature change to E-flat major for section B. The chords are: A: D $\flat$ MA $\flat$ 7, B $\flat$ MA $\flat$ 7, B $\flat$ 7(+5), E $\flat$ 9, A $\flat$ MA $\flat$ 7, D $\flat$ MI $\flat$ 6, A $\flat$, A $\flat$ 13(+9), D $\flat$ MA $\flat$ 9, G $\flat$ MI $\flat$ 7(+5), C7(+9), F $\flat$ MI $\flat$ 6, A $\flat$ MI $\flat$ 7(+5), D7(+9), G $\flat$ MI $\flat$ 6, G $\flat$ MI $\flat$ 9(+5), C7(+9), F $\flat$ MA $\flat$ 7, E $\flat$ MA $\flat$ 7, E $\flat$ MA $\flat$ 7, D $\flat$ MA $\flat$ 7, B: D $\flat$ MA $\flat$ 7, B $\flat$ MA $\flat$ 7, B $\flat$ 7(+5), E $\flat$ 9, A $\flat$ MA $\flat$ 7, D $\flat$ MI $\flat$ 6, A $\flat$, A $\flat$ 13(+9), D $\flat$ 7(+11), G $\flat$ MA $\flat$ 7, C7(+9), F7(+11), B $\flat$ 7, E $\flat$ 13, A $\flat$ 13(+9), A $\flat$ 9(+5), D $\flat$ MA $\flat$ 13, D $\flat$ MA $\flat$ 13, A $\flat$ 13(+9), A $\flat$ 9(+5), D $\flat$ MA $\flat$ 13.

Melody incorporates embellishments from the original recording.

<https://secondhandsongs.com/performance/291961>

Isfahan by Duke Ellington

December 20, 1966

Jedna z nejkouzelnějších interpretací zde

<https://open.spotify.com/album/792OdUvnfu4r6FH2I3137K>

Isfahan by Gary Burton Quartet

June 1980

V mnohem odvážnějším tempu slyšíme „Isfahan“ od Arta Farmera

<https://secondhandsongs.com/performance/596572>

Isfahan by Art Farmer

January 14 – 15, 1987

Nesmírně delikátní hra na tenorsaxofon od muže, který hrál s Milesem Davisem, opět v tempu

<https://secondhandsongs.com/performance/596565>

Isfahan by Joe Henderson

September 3, 6 & 8, 1991

Tenorsaxofonista Tabackin v luxusním balení slavného holandského orchestru

<https://secondhandsongs.com/performance/932684>

Isfahan by Lew Tabackin - The Netherlands Metropole Orkest

November 13, 1991

Šlapající newyorský big band, to je jedna velká radost s Panem trombonistou

<https://secondhandsongs.com/performance/653914>

Isfahan by John Fedchock New York Big Band

October 22 – 23, 1997

Nádherně vyvážené klavírní trio, které nikam nespěchá

<https://secondhandsongs.com/performance/455218>

Isfahan by The Bill Charlap Trio

December 26, 1998

Nejkomornější obsazení dvou hudebníků, kteří shodou okolností už každý sám koncertoval(a) v brněnském Besedním domě! Izraelská klarinetistka a americký klavírista

<https://secondhandsongs.com/performance/851564>

Isfahan by Anat Cohen, Fred Hersch

June 11, 2016

Billy Strayhorn & Duke. Ellington